



ESTE Aidansaari

YLIKII MINKI

Tietokantatunnus: MOR-Y11-049 **Muodostumatyyppi:** Juomumoreeni

Arvoluokka: 4 **Karttalehti:** 3424 04, 05 **Alueen pinta-ala:** 33,5 ha

Korkeus: 101 m mpy **Alueen suhteellinen korkeus:** 9 m **Muodon suhteellinen korkeus:** 8 m

Moreenimuodostuman sijainti: Esteaidansaaren juomumoreenialue sijaitsee Ylikiimingin kaakkoisosassa noin 4 km Vähä-Vuoton kylän eteläpuolella, Ahvenlammen luoteispuolella.

Geologia

Esteaidansaaren juomumoreenialue koostuu jäätikön liikesuuntaan nähden poikittaisista moreeniharjanteista eli harjanteiden suuntaus on koillisesta lounaaseen. Myös kumparemaisista muotoja on havaittavissa. Harjanteiden muoto on kohtalaisen hyvin kehittynyt. Proksimaalipuolen rinteet ovat hieman distaalipuolen rinteitä jyrkemmät, selviä taitteita ei ole. Varmuudella ei pystytty määrittämään, onko alueella kalliopaljastumia, koska alueella esiintyy suuria lohkareita, joiden erottaminen kalliosta on mahdotonta. Havainnoinnin mukaan kallio voi paikoin olla lähellä maanpintaa, mutta muodot alueella ovat moreenimuotoja eivätkä kallioperän topografiaa. Pintalohkareisuus alueella on välillä kohtalainen, suuriakin lohkareita on. Alueen itäosassa kulkee kahden kumpareen välissä selkeä uoma. Paikoin alueella on myös huuhtoutuneita kivirakkoja. Maaperän rakenteita paljastavia leikkauksia alueella ei ole. Tien tekoon on paikoin otettu ainesta, mutta leikkaukset ovat valuneet.

Biologia

Juomumoreenialueen puusto on varttunutta mäntymetsää, suurimmaksi osaksi tuoretta (VMT), mutta paikoin kuivahkoa (EVT) kangasta. Hautamaalla on poikkeuksena muusta alueesta tuoretta (VMT), varttunutta sekametsää. Sanginjoen rantaa sivuava alue on paikoin pohjoisosasta soistunutta ja metsäkortevaltaista (MkK) ja muutenkin kasvillisuudeltaan hieman monipuolisempaa kuin muu ympäristö. Lajistosta löytyy muun muassa ruohokanukka, raate, rentukka ja raita. Uhanalaisia tai harvinaisia lajeja ei kuitenkaan havaittu.

Maisema ja muut arvot

Juomumoreeniharjanteet hahmottuvat ympäröiviltä soilta kohtalaisesti metsäisinä saarekkeina. Ympäristöön maisema avautuu vain lähinnä reunoilta. Sisäinen maisema ei tiheän metsän takia juuri avaudu. Vaihtelevuutta luovat suomalaisema sekä kasvillisuuden vaihtelu kosteusolojen muuttumisen myötä. Virkistyskäyttöön alue soveltunee metsästyksen ja marjastuksen muodoissa. Alue on käytännössä luonnontilainen metsäautotietä ja siihen liittyvää maa-ainesten ottamista lukuun ottamatta.